145 ateizmin ve iblis'in düştüğü aynı yanlış Ben ondan üstünüm

Bugün Türkiye'de ki bazı ateistlerin Allah'ı inkar etmelerinin altındaki en büyük sebeplerden biri İslam'ı Arap dini diye küçümsemeleri ve eğer Tanrı varsa neden Türklere göndermedi de Araplara gönderdiği dine inanmamızı bekliyor diye savunma yapmalarıdır. İslam'ın doğru olmadığına dair kanıtlar getirmeye çalışsalar da **bu kanıtların hiçbirinin doğru olmadığı ve çelişki olarak göstermek istedikleri meselelerin altında fıtrata uygun mucizeler olduğu Müslümanlar tarafından her fırsatta ispat ediliyor**.

Fakat ateistlerin sorunu bunların çelişki oluşturması olmadığını, hiçbir şekilde hiçbir delilinizi kabul etmeye yanaşmamalarından anlayabiliyorsunuz. Peki o halde nedir altta yatan asıl sebep? Herkesin bildiği gibi, altta yatan en güçlü sebep bu dinin ilk muhataplarının **Araplar olması ve yüce Yaratıcının istek ve emirlerini ilk olarak Arap dili ile** göndermesidir. Çünkü ateistlerle biraz konuşmaya başladığınızda en zorlandıkları meselenin nasıl olurda çölde yaşayan bir kavme gelen bir dine uyarız sorusu olduğunu görürsünüz.

İnkârı mümkün olmayan bir realite olan bu patolojik psikolojinin izini sürmek, hastalığı tedavi etme açısından önemli. Bu patolojik düşünce daha önce ilk olarak Kuran'da haber verilen şeytanın Adem'e secde etmemesi ile başlayan süreçte karşımıza çıkmıştı. Allah dediki "Adem'e secde edin", fakat şeytan büyüklendi: Ben ateştenim, o ise topraktan, ben ondan üstünüm, o halde neden ona secde edeyim diye kavmiyetçilik yaptı ve büyüklendi.

İlgili Makaleler

- 358# Gibson-Cami kıbleleri-Petra-2 7 Ekim 2021

Oysa bu bir sınavdı, tüm meleklerin ve melekler içinde iblisin bir sınavıydı ve sınavın ne kadar haklı olduğunu, iblisin haksız bir makamı işgal ettiğini gösterdi. İblis hariç hiçbir melek içerisinde bu denli büyük bir kibir taşımıyordu. Adem'e secde etmek demek Allah'a secde etmek yani kayıtsız teslim olmak demekti.

Sonra Yahudilerin, beklenen son peygamberi kendi evlatlarını tanıdıkları gibi tanıdıkları Kuran'da ve tarih kitaplarında anlatılır. Yahudiler tanımasına tanıyorlardı ama bu peygamberi kendilerinden bekliyorlardı. Çünkü akıllarınca üstün ırk onlardı, en çok peygamber gelen kavim onlardı, ilim onlardaydı, ticaret onlardaydı. Tanrı'ya en dönük kavim onlardı.

Fakat beklenen peygamber beğenmedikleri Arap kavminin arasında doğunca iblisin sınavına tabi tutuldular ve içlerindeki kibri yenemediler. İblis'in bahaneler uydurup kendilerini haklı çıkarmaya çalıştıkları gibi türlü bahaneler ve deliller getirmeye çalıştılar, oysa delilleri çok çürüktü ve Hz. Muhammed'in delillerine karşı onların delilleri ellerinde kalıyordu. Yine de niyetleri hiçbir halükarda inanmamak olduğu için inanmadılar.

İşte bugün memleketimin bazı ateistleri, iblisin ve yahudilerin düştüğü bu kavmiyetçilik girdabına bilerek ve isteyerek düşüyorlar. "Neden Arabın dinine tabi olacağız, Türklere de din gönderilseydi ya" deyip içlerindeki şeytani büyüklenmenin dışa vurumunu savunmaya çalışıyorlar ve iblis gibi kaybediyorlar. Oysa şunu düşünmeleri gerekirdi: Allah kullarında kibir sevmez, kavmiyetçilik sevmez, üstün ırk diye bir şey yoktur.

Kimse doğacağı kavmini kendi seçmedi, kimsenin kavmi kötü değildir. Medya size doğduğunuzdan beri algı operasyonu çekti. Kültürler arasında iyi ve kötü diye yaptığınız ayrıma yönelik algınız oluşmasını medya başardı. Eğer medya size doğduğunuzdan beri **Arap veya Hint veya Çin kültürünü** sevdirmiş olsaydı, bugün Avrupa'yı taklit etmek yerine onları taklit ediyor olacaktınız.

Kısacası ateistler ve Müslümanlar içlerindeki kavmiyetçilik mikrobunu atmazsa bu mikrop onları tıpkı şeytanı ve yahudileri Allah'tan uzaklaştırdığı gibi uzaklaştıracak. Üstelik medyanın sürekli çektiği algı operasyonları sayesinde en sonunda ne kavmiyetlerinin ne de dinlerinin kalmadığını görecekler. Yaratıcılarından uzaklaşırken delil olarak sundukları kavmiyetçiliklerinin de toz olduğunu ve şeytanın kahkahaları arasında kapkaranlık bir insanlık gecesine ulaştıklarını görecekler.

Oysa Allah dinini istediği kişiye gönderir, biz de şeytan gibi "ben ondan üstünüm itaat etmem" deyip ebedi karanlığı mı kabul edeceğiz. Allah'ın gönderdiği kişiye, dine, kitaba, hangi kavimden olursa olsun itaat etmek gerekir ki meleklerin yaptığı gibi sınavı geçebilesiniz, şeytanın düştüğü Gayya'ya düşmeyesiniz.

Gelin içinizdeki patolojik kavmiyetçiliği atın. İslam'ın, bütün kültürlerin üzerinde vermiş olduğu evrensel insancıl mesajlara kulaklarınızı ve gönüllerinizi açın. Allah ile irtibatınızı içinizdeki kavmiyetçilik duygusuyla şeytanın yaptığı gibi bile bile değiştirmeyin. Allah'ın uyun dediği sözlerine hangi dilden olursa olsun, ilk muhatapları hangi kavim olmuş olursa olsun uyacağınıza söz verin.

Sonra bu evrensel mesajları kendi kültürünüzü bozmadan ve Araplar dahil hiçbir kültüre de düşman olmadan, özellikle medyanın yaptığı algı operasyonlarına kanmama sözü vererek kendinize yepyeni bir hayat kurun. İbrahim gibi, Adem gibi, Muhammed gibi kavmiyet düşüncesinden uzakta sadece insanlığın ortak değerleri için yaşayın.

Yuhanna, Bâb 14, Âyet: 15-16: Hz. İsa dedi; "Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi tutun. Ben de Rab'den dileyeceğim ve O size başka bir **Faraklit (gerçeğin ayıklayıcısı, gerçeğin ruhu)** verecektir; ta ki, **daima (kıyamete kadar, sonsuza kadar)** sizinle beraber olsun"

……

“Meryem oğlu İsa: **‘Ey İsrailoğulları****! **Doğrusu ben, benden önce gelmiş olan Tevrat’ı doğrulayan, benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak bir peygamberi müjdeleyen, Allah’ın size gönderilmiş bir peygamberiyim.’ demişti. Ama o elçi, kendilerine belgelerle geldiği zaman:** ‘Bu, apaçık bir sihirdir.’** demişlerdi” (Saf, 61/6)

“(Resûlüm!) Biz seni **bütün insanlığa** bir müjdecisi ve bir uyarıcısı olarak gönderdik, lâkin insanların ekserisi bunu bilmezler.” (Sebe, 34/28)

“Ey Kitap ehli! (Yahudi ve Hristiyanlar) Kitaptan gizlediğinizin birçok bölümünü size açıklayan ve birçoğunu açıklamadan geçiveren elçimiz size geldi! Gerçekten size Allah’tan bir ışık ve apaçık bir kitap geldi.” (Maide – 15)